

V. K. TUPIKOV

SÄHKÖAURAA KOKEILEMASSA

Butyryn huuttori oli Moskovan maanviljelyopiston ja sittemmin Moskovan karjanhoitokorkeakoulun maatilana. Työskennellessäni huuttorilla siellä kävi vuosittain noin 8.000 retkeilijää — talonpoikia, agronomeja, ylioppilaita. Tukiasemalla suoritettiin mitä erilaisimpia kokeiluja. Ensimmäiset kokeilut maatalouden sähköistämiseksi suoritettiin niin ikään Butyryn huuttorilla. Vuonna 1921 alettiin valmistautua sähkökyntöön.

Odotimme päivästä päivään Vladimir Iljitšiä, joka halusi tutustua sähkökyntöön. Vihdoin päättyivät ennakkokokeilut, koitti lokakuun 22 päivä vuonna 1921 — virallinen kokeilupäivä.

Iltapäivällä pellon viereiselle maantielle pysähtyi auto ja siitä nousivat Vladimir Iljitš ja Nadežda Konstantinovna. Heidät otti vastaan valtuusto, johon kuuluivat sähkökyntöä johtava insinööri, Butyryn huuttorin johtaja ja työpaikkakomitean puheenjohtaja. Pellolle kerääntyivät kaikki työläiset ja paljon Karjanhoitokorkeakoulun ylioppilaita. Lyhyen kokouksen jälkeen alettiin heti kokeilut.

Vladimir Iljitš seurasi tarkkaavaisena kaikkia työn yksityiskohtia, esitti koko ajan kysymyksiä työnjohtajille ja kokeiluihin osallistuneille työläisille.

Vladimir Iljitš oli tyytyväinen sähköauran työhön sekä laatuun että kulunkeihin nähden, ja hän pyysi maatilana johtajaa ja tämän apulaisia tutustuttamaan hänet koko talouteen.

Tutustuminen alkoi lypsykarjataloudesta. Vladimir Iljitšiä kiinnosti kaikki: jäädytyslaitos ja muut laitteet, talouden lähettämän maidon laatu ja määrä. Leniniä ilahdutti erikoisesti se, että maito oli laadultaan parempaa kuin paras lapsille varattu maito Tanskassa, sillä lypsäessä ja astioihin kaatamisessa noudatettiin mallikelpoista puhtautta ja karjaa hoidettiin kaikkien hygieenian sääntöjen mukaan ja ruokittiin oikein, ja se, että talouden kaikki tuotteet lähetettiin lastenseimiin ja -sairaaloihin,

synnytyslaitoksille ja jaettiin lupalappujen mukaan henkilöille, joilla oli sairaita tai rintalapsia.

Vladimir Iljitš sanoi, että meidän on perustettava mahdollisimman paljon sellaisia farmeja kaupunkien läheisyyteen ja edistettävä entisten parantamista.

Karjasuojassa Vladimir Iljitš kyseli lypsymääristä, karjan eri ruokintamenetelmistä, vasikoiden kasvattamisesta.

Vladimir Iljitšiä kiinnosti talouden saama viljalajien sato, siemenviljan lajittelun järjestys, miten paljon talous antaa vuosittain kauraa ja ruista siemenviljana Moskovon maatalousosastolle.

Sitten Vladimir Iljitš lähti asutukseen nähdäkseen työläisille rakennetun uuden kaksikerroksisen talon.

Talouteen tutustuminen päättyi siihen, ja Vladimir Iljitš ja Nadežda Konstantinovna lähtivät työläisten, heidän perheidensä ja ylioppilaiden ympäröimänä odottavan auton luo. He hyvästelivät meitä lämpimästi ja toivottivat uutta menestystä työssä. Ylioppilaille Vladimir Iljitš lausui toivomuksen, että he opiskelisivat hyvin.

